

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Prudentia Et Cæteris In Confessario requisitis ad ritè
fructuoséque Diuini ministerij sui munera obeunda,
Tractatvs**

Regnault, Valère

Lvgdvni, 1611

Cap. XII. De Confessarij prudentia in agenda cum poenitente, quem vt
crupulis, sic & Dei timore carere aduertit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41341

264 *De prudentia Confessarij*

Ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, Angelus Sathanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate perficitur.

Accedit ad hæc, quòd quamvis nullius peccati sibi conscientia liberum esse possit, vel abstinere ab Eucharistia, excusando se cum Centurione, cuius verba ante retulimus: vel ipsam alacriter suscipere iimitatione Zachæi qui Dominum in domo accipere cù sua suscepit gaudens: istud tamen esse longè meum quis sibi nullius peccati est conscientia, est meus, quām illud, patet ex immensis fructibus quos talis suscepit profert virtute passionis Christi cuius est memoriale; præsertim pinguedinem deuotionis eius, quām ac roborationem in charitate, vnde anima iuuatur ab ea abstinere.

Matth.8.

Luc.19.

C A P V T XII.

De Confessarij prudentia in agendo cum Pœnitente, quem vt scrupulis, sic & Dei timore carere aduertit.

S V M M A R I V M.

1. Opponuntur scrupulosis libertini, quibus prodest possunt aliquæ ex medicinis, quæ prescribuntur scrupulosis, aliæ non item; sed potius nocere. 2. Earumdeco assumendus Dei timor dictus servilis, nascens ex consideratione pœnarum inferni. 3. Pœnarum infernum gravitas, tum abundantia urgenda est maxime.

ad libertinum concutiendum timore Dei. 4. Enrumdem pœnarum consideratio debet Confessario commendata esse. 5. Ratio qua libertinus videtur ex pœni inferni disponi posse ad timorem Dei. 6. De diabolica persuasione dicentium nihil esse quod se vexent: quia Deus iam nouit quid de ipsis sit futurum.

7. Quando & quomodo suaderi possit minus malum ad vitandum manus.

SCRUPVLOSIS oppositi sunt ij (libertinos vocant) qui post concupiscentias suas eunt, & earum ardore cauteriam habentes conscientiam, nullis non modò scrupulis, sed nec Dei timore auertuntur à sua voluntate, contra illud Sapientis præscriptum; Ecclesiastici cap.18. Post concupiscentias tuas ne eas, & à voluntate tua auertere. Nimirum relinquentes vitiis habenas liberas, nec proponentes Deum ante conspectum suum, ita ut à facie eorum iudicia ipsius auferantur; inquinatae sint viae illorum in omni tempore, ex Psalm.9. Prudentiæ autem Confessarij est aduertere, quod inter priùs propositas medicinas, sole tres primæ talibus prodesse possint: ad quarum proinde usum debitum, illos inducere debeat, quantum potest. Quo ad cæteras autem, ne illis abutantur (prout facile possunt, ut conscientiam obmurmurantem non sentiant, sed peccent sine reimorsus molestia) monendi sunt, eas non institui ad curationem infirmitatis, qua ipsi laborant: sed potius morbi contrarij: laxatiuam enim vim habere pro scrupulis, non autem restrictiuam pro nimia sua libertate.

Itaque loco earum assumendum esse timorem 2.

R 5

Libertini
qui dicantur.

Timor Dei Dei ex consideratione pœnarum inferni, tamquam ex consideratione pœnarum inferni excitandus in libertinis. Horat. in epist.

Attritio
quid sit.

Virgil. 6.
Æneid.

Pœnarum
inferni me-
ditatio li-
bertino ne-
cessaria.

remedium tum efficax aduersus peccandi licentiam, iuxta illud: *Oderunt peccare mali formidine præ:comprobatum experientiâ: tum opportunum ad peccatorem reducendum ad Deum, iuxta illud, Psalm. 77. Cum occideret eos, quærebant eum, & dularculo veniebant ad eum.* Quamuis igitur talis timor non sufficiat ad iustificationem peccatoris; istamen utiliter illo concutitur, ut in Concil. Trident. sess. 14. cap. 4. confirmatur, ex eo quod Niniuit ad prædicationem Ionæ, plenam terroribus egrent pœnitentiam, & à Domino impetrarint misericordiam. Quod ut contingat libertino, tunc Confessarius bene curat, cum ex timore pœnarum inferni ipsum adducere satagit, seu disponere ad habendam contritionem, saltem imperfectam, quæ attritio dicitur: & est impulsus Spiritus sancti, nondum quidem inhabitantis, sed exterius ita mouentis, ut hominem reddat idoneum ad Dei gratiam consequendam per Sacra menta Pœnitentia susceptionē, prout loco citato disertis verbis Concil. Trident. expressit.

3. Cæterum illud quod in consideratione pœnarum inferni generat timorem propositum, est maximè grauitas earum, & multitudo inenarrabilis de qua verè liceat usurpare illud.

*Non mihi si linguae centum sint, oraque centum,
Omnia pœnarum percurrere nomina possem.*

Verumtamen ex sacris literis, & sanctis patribus inueniuntur notatae in libris piis, quæ sufficient ad quemcumque fidelem non omnino obstinatum permouendum. De illis legendi sunt, D. Antonius 4. part. tit. 14. cap. 5. & illi qui scribunt de quatuor nouill

nouissimis, ut Dionysius Carthusianus, & alij: id 4.
que sedulo, tam ad fouendum affectum compas-
sionis erga proximum illis expositum; quam ut nos
munus nostrum exequamur solliciti de nostra sa-
lute, tanto periculo pariter exposita, si per negli-
gentiam & socordiam nostram ille mortem incur-
rat, qui nostrâ curâ & diligentia eam euasisset. ne-
que enim ut medicus corporis, etiamsi incuria suâ
zgrum adducat in vitæ discrimen, manet nihilomi-
nus sanus: ita medicus animæ, pœnitentem suum
exponendo æternæ damnationis periculo, eam
euadit, sed pariter ei obnoxius manet: sicut se ca-
tu caco ducatum præstet, ambo in foneam cadunt.

Matth. 15.

Præparari autem potest ad istiusmodi timorem 5.
libertinus intimando ei, quod eadem fide, qua cre-
dit unum esse Deum, Creatorem cœli & terræ; &
ipsius Filium vnigenitum pro nobis hominem fa-
ctum, & in cruce mortuum: debere etiam credere
eiusdem Christi veri Dei, & hominis aduentum
ad iudicium: in quo resumptis corporibus sine fi-
ne viciuri omnes homines, excepturi sint senten-
tiam, qua iustis æterna gloria, & iniquis æterna sup-
plicia decernentur, vt patet ex cap. 25. D. Matthæi.
Præterea quod nihil sit, quod post Deum tanti fa-
cere debeat, quam animam suam: cum nihil ha-
beat tam intimum; ideoque in seipsum crudelem,
iniquumque valde esse, expónendo illam æternis
suppliciis: à quibus, ut illam liberaret Christus, acer-
bissimum ignominiosissimumq; crucis supplicium
subire dignatus est: cuius tantam misericordiam
contemnens, sensurus sit iustitiae rigorem in terra
illa miseria & tenebrarū, in qua (vt habet inter alia

D. Gre

268 *Euersio cuiusdam præsidij diaboli*

In inferno
mors est si-
ne morte.

D.Gregorius lib.9.moral.in Iob, cap.39.) Fit misera
mors sine morte : finis sine fine : defectus sine defectu,
quia & mors viuit, & finis semper incipit, & defici-
defectus nescit.

*Euersio cuiusdam præsidij diaboli, quo li-
bertini se muniunt.*

6. **N**on desunt autem, qui eò dementiæ deuen-
Præsidium
diabolicum
contra po-
nas inferni
destruitur.

Deus nihil
de nobis
ordinavit,
nisi quod
iustissimū.

rint, ut quamvis ea quæ de pœnarum inferni
multitudine & acerbitate dicuntur, se credere affi-
ment: nihil tamen moueantur talium timore ad de-
clinandum à malo & faciendum bonum : fuit hoc
diabolico, atque adeo falso præsidio: quod nihil fit,
cur se priuare debeant huius vitæ iucunditatibus,
nec animo suo obsequi: cùm nesciant utrum per
multos toleratos labores, & spreta huius vitæ com-
moda, sint fœlicem exitum habituri : id enim pen-
dere ex vnius Dei beneplacito immutabili. Quo-
bus occurendum est, æquum esse, ut illi sibi pertin-
deant, Deum pro infinita sua bonitate, nihil deli-
sis ordinaturum, nisi quod iustissimum est, & re-
etissimum: ideoque faciant id, quod suarum pa-
tium est: satagendo iuxta D. Petrum in epistol. 2.
cap. 1. ut per bona opera certam suam vocationem, &
electionem faciant, Deus enim non deerit, quem im-
possibile est mentiri, ad Hebr. 6. aut negare seipsum,
2. ad Timoth. 2. Ipse autem, Ezech. 33. protestauit.
Vino ego, nolo mortem impij, sed ut conuertatur impj
à via sua, & vivat. Et ex Apost. in priori ad Ti-
moth. 2. *Vult omnes homines saluos fieri.* Cùm igitur
ad æternæ vitæ consecutionem oporteat nos à ma-
lis abstinere, & bona agere (iuxta illud, Ioan. 5.

Proce-
verò m-
opport-
piend-
viam l-
ciende-
an salu-
cus q-
quòd-
fit fru-
expe-
seruie-
dum:
maies-
conse-
in nos-
nefici-
ciente-
quirit-
dicta-
Viger-
tione-
cordi-
tem 2-
tem e-
poter-
lend-
num-
auten-
non-
Chri-
Ioan-
null-

Procedent qui bona egerunt in resurrectionem vitæ; qui
verò mala egerunt, in resurrectionem iudicij) sicut &
oportet agricolam agrum suum colere ad percipiendos ex eo fructus : sanè perinde stultum est
viam salutis positam in declinando à malo , & fa-
ciendo bonum , ideo nolle tenere, quod nesciatur,
an salus ipsa susceptos labores sit secutura; non se-
cūs quām si agriculta arare , & serere nolle , eo
quod certus non sit , an ex laboribus percepturus
sit fructus, quos expectat. Adde, quod etsi nulla
expectaretur æterna salus: recta ratio tamen dicit
seruendum esse Deo, ac præcipienti obtemperan- Seruendū
dam: tum propter summam ipsius excellentiam ac Deo est, etsi
maiestatem; tum propter tot beneficia, creationis, non expe-
conseruationis, redemptionis, aliaque particularia Æterna sa-
nos collata. Imò & si per impossibile, neque be- lus.
neficia à Deo accepta ad id nos obligarent, suffi-
cienter obligat humanæ naturæ conditio: quæ re-
quirit, ut homo viuat secundum rectam rationem
dictantem bona sequenda esse , & mala vitanda.
Vrgeri demum poterit, quod is qui se stulta illa ra-
tione persuaderi sinit; vel expectet à diuina miseri-
cordia æternam salutem, vel à diuina iustitia more
tem æternam, desperetque: atque si æternam salu-
tem expectet, iniquissimus est, & suprà quām dici
potest peruersus, vitam agens, qua incessanter of-
fendat Deum, à quo expectat tam immensum bo-
num, quod alij maximis laboribus querunt. Sin
autem de æterna salute desperet (quod diaboli est,
non hominis , cui quamdiu hīc viuit , patet ad
Christum salutis auctorem , aditus , iuxta illud,
Ioan.6. Eum qui venit ad me, non ejciam foras) quia
nullum in inferno relinquetur peccatum impuni-
tum,

tum; ipsisque peccatis proportione respondet pœna. Hoc satis indicant verba Apocal. 18. quantum se glorificauit & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum. Et luđum. Illud vero verba, Matth. 5. non em inde donec reddas nouissimum quadrantem: merito peccandi consuetudine, qua multiplicat, & aggrauat pœnas in inferno luendas, debet omni conatu auocare animum; & obsequi suauissimæ, & consolationis plenissimæ adhortationi propositæ, Ilaiz cap. 55. Derelinquat impius viam suam, & vir in quis cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius: quoniam multus est ad ignoscendum.

7. Aduerte vero obiter illum, qui cum hominellis farinæ tractat, non posse quidem facere aliquod minus malum ad illum impedientum à perpetuatione alterius mali maioris, ex cap. Quod ait distinct. 14. attamen quando ille omnino statuit peccare, posse persuadere ei, ut peccatum minus faciat

Suaderi potius quam maius: ut verbi gratia cum nullo modo vult à peccato carnis abstinere, fornicationem potius, quam adulterium committat. ratio est, quia id non est suadere peccatum, à quo vellet illum omnino auocare: sed dissuadere maius peccatum, quemadmodum annotant, Caietanus, & Armilla in verbo tyrannus, & pluribus confirmat Sotus: z. lib. 6. de iust. & iure q. 1. art. 5.

CAP V